

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA_.....A-71.38

R-R.M. X./kis GRWO/

S i ó f o k, 1971. jul. 6.

Nagy János 78 éves

Együd Árpád

- 1./Amerikás dalok
 - 2./Fehér és sárga halál/népmese/
 - 3./Mikó királyfi *
 - 4./Obester és az ördögök *
-

1./ Budapestre befutott egy gőzhajó,
Közepibe nemzetiszin lobogó.
Négy sarkára fekete gyász van téve, van téve.
Isten veled Magyarország örökre.

Mikor kezdett a hajó velem süllyedni,
Letérdeltem, imádkoztam én nagyon, de nagyon.

Ments meg uram ^{azon} a nagy utamon.
Ha meghalok a tengerbe dobjatok,
A húsomat a nagy halak egyék meg, egyék meg.
A hullámok a csontomat ringassák.

Newijorki pórtás kisaszon hallja-e?
A levelem ide adja, adja - e?
Benne van az édesanyám arcképe, fényképe.
Ide adja, meg is csókolom érte.

2./ Vót egy király, annak vót ety fija. Kertye ablaka alatt vót egy aranyalma. Aranyalma éjjel virágzott, éjjel meg is érett. Tehát a király küldött oda pásztorokat, egy sē tutta megőrizni. Királyfi a kis Árgyélus kifekütt. Éjfél tájba oda mēntek a tündérek. A tündér Királykisaszon mingyár melleje fekütt. Ment ki ja szakácsné, hogy meg-mongya ja Királynak, hogy fija mellett ety szép aranyos tündér fekszik. Nem hitte el a királ, mire a szakácsné levágott ety fűrt haját. Főlébred a Királykisaszon: tolvaj van a házadnál angyalom, nem maradhatok tovább nálad. De ha föl akarsz keresni, itt a kocsmába keress fő, ott mektalász. El is ment a királyfi szolgává. A kocsmárosnének vót három lánya, aszt akarta, hogy a kis Árgyélus vegye el a három lányát. A kocsmárosné a szolgának adott altatóport, elaltatta. /A Tündér Ilona aszt mondta a kis Árgyélusnak, a kisebb kabátod akaszd a kisebb szögre, másképp nem tucc velem beszényi/. Nem is, hanem a szolgának monta meg, mit mongyon a gazdájának, hogy a kisebbik fokost akasza a nagyobbig szögre, akkor tud vele beszényi. Kis Árgyélus fokta a kardot és levákta vele a szolgát. Akkor elindult, ment-ment.

Egy völgybe hallott egy lármát. Oda ment, hát három ördög vitatkozik egy bocskoron. Kis Árgyélus megkérdezte tőlük, hogy mi jén izé ez a bocskor. Megmondták neki. Kis Árgyélus erre azt mondta nekik: a negyedik hegyre menyetek e, amellik előbb visszatér, azé lesz a bocskor. Mire a zördögök elszalattak, a királfi belelépett a bocskorba. Hip-hop ott legyen, ahol én akarok, a Tündér Ilona udvarába. Vitte is a bocskor, de a zördög hamar visszatért és ledobatta vele, éppen a határ szélén, de a Kis Árgyélus átlépett a határon... Akkor ment a zelső szobalány, monta, gyün a kis Árgyélus. A tündérkisasszon pofon vágta a cselédlánt. Ment a másik: gyün Árgyélus. Aztis pofon vákta. A harmadikat, megint pofon vákta. Mikor eskünnyi akartak, háromszor vákta pofon Árgyélus Tündér^{hozát}. Kértezte, mér vágtaal háromszor pofon. Te mér vaktál? Nem, hogy vártál volna, hanem pofon vagtaltad a szobalányaidat. Akkor Árgyélus egy darabig várakozott, egyszer azt mongya, szeretnék a szülejimhő eme^{ny}nyi. E mehecc, de -aszongya- egyet se talász otthon. De adok neked egy lovat, arva gyorsan jársz. El is ment Árgyélus. Hát ott zakatút valami lent a pincébe. Hát lenézett. Észrevette a Sárga Halált ott az Árgyélus. Ez alatt ki: Árgyélus még föl a lovára, tátos lován, menekütt. A Sárga Halál utóérte vóna, de Tündér Ilona Fehér Halált küldött elejibe. Akkor verettek. Akkor Árgyélus utat nyert. Megin utóérte volna a Sárga Halál. Megin verettek. Közben Árgyélus hazatért.

3./ Vót egyszer egy királ, annak vót 3 fija. A királnak egyik szeme nevetett, a másik sirt. Kérdeszték egymástul a királyfik, meg kéne tunynyi apánktú, mér sir az egyik szeme, mé nevet a másik? Fölment a legidősebbig. Az öreg buzogánt dob hozájja. A királfi kiszalatt, megijett. Fönt kérdezi az öccse, mit mondott apánk? Menj be te is, mej megtudod. Ajis főment, ahhol is oda dopta a buzogánt! Ajis leszalatt. Kérgyi a legkisebbik, mit mondott apánk? Menj be te is, maj megtudod. Főment Mirkó jis. Kérgyi a zapját. A zapja hozzá vákta a buzogánt, de nem találta el. Mirkó kihúzta a falbó a buzogánt, odavitte a zapjának: nem vagyok apám kutya, hogy úgy hajigájj, hanem itt vagyok, üss agyon. Nem ütlek fijam agyon. Neked megmondom, mér sir az egyik szemem, mér nevet a másik. Ezelőtt 700 esztendővel vót nekem egy jó barátom. Most nem tudok arról beszényi. Másik szemem azé sir, mer három fijam van és esse kirának való.

Evve a királfi lement az udvarra. Egy öregaszon megkérdezte tüle mijér busúlsz? Királfi, tudom, hogy mijér busúlsz, hanem eriggy fő, mon meg apádnak, adja oda aszt a csont-kürtöt, a 77-dik ablakba van, s ami ezelőtt 700 éve nála vót. Odaatta neki a kúcsot. Lement Mirkó és belefúj háromszor a kürtbe. Jöttek a lovak, szebbné, szebbek. A királfi eggyiket se választotta, hanem odament egy sánta csikó. Háromszor a kezure csavarta a farkát és bekisértte a zistállóba. Akkor mekszóllalt a ló: tudom Mirkó királfi mit akarsz, apád baráttyához akarsz mennyi el is megyünk. Hanem menny apáthó, kérd e azt a kúcsot újbú. Aszt a buzogánt meg lószerszámot, kardot, ami 700 esztendeje nála vót, aszt hozd e. Nekem meg, hozz egy akó bort, egy teknyő parazsat, egy mérce árpát. Aszt is megvitte a királfi: fölshipantotta a ló. Kimentek az udvarra. Föl akart ünyi a királfi. Ére a ló aszt monta: ne új fő, még most koráji. Később mentek, mendegétek. Nézz vissza Mirkó kiráfi, mit látsz? Aszongy még a tornyot. Akkor még mennyünk tovább. Megin monta. Megin mentek tovább. Még a torony hegyit látom. Mennyünk tovább. Harmaccor: nem látok semmit. Akkor a ló megrázkodott, s öt lábú aran paripa lett belőle. Ráfújt a nyereg, kardra, mind arany lett. Akkor egy díjót végy ki a fülembú, bal fülembú. Aszt nyizsd ki. Abba meg vót egy királi arny-ruha. Aszt fővette. No most kum be a szemedet. Behunnta szemit. Idájig vót az idősebbik bátyád a rét-hidnál. Itt ved föl egy deszkát. Visszafelé is negyed évig ment. A középső bátyád az ezüst hidig vót. Ammeg félévig vót ide, félévig vissza. Most kum be a szemedet, meg fogózz meg nagyon bennem, hogy le ne ess. Megfogozott, mentek. Nézz vissza, mit látsz. Látom aszongya egy aszon söprüvel gyün utánnuk. Kum be a szemedet. Bekumta. Nemsokára megint monta, nyiss ki ja szemedet. Hát látnak egy magos üveg-hegyet. No aszongya mos kum be a szemedet, mer ére a hegyre fő kő mennyi. Fölmentek a hegyre, nézz le a másik oldalon. Lenézett ott van egy selem rét, egy kasté benne. Aszongya ott van édesapád baráttya. Most kum be a szemedet, mingyá ott leszünk. Leszáll a lórú, benézz a kastéba. Kard jáccik a zöreg feje fölött. Nem bántotta a zöreget. Lement, ő is lefekütt. A kard játszott az ő feje fölött is. Akkor a zöreg fölébredt, látja, hogy valaki van a zudvarban. Parancsúta a kardnak, a kard a hüvejbe ment. Főketette őt, gyere be fijam. Megkérdezte te, kinek a fija vagy? Megmonta. Gyere együnk, igyunk. Be is mentek. Alig ettek, ittak, az ördögök meglelték a rétet. Kard ki hüvejibú, lóhátra. Az ördögöket levagdalták, tizenkettőt, azoknak is táltos lovak vót.

Mirkó utánuk ment, s az ördög-kapuná legta mind a tizenkettőt. Akkor ott egy öreg aszony út. Akkor a kiráfi a zöregaszont is levákta és beledopta a tűzbe. A tűzbü kipattant egy gyürü. Akkor aszt monta a zöregaszon, ne báncsá, nem üzök katonát többet, az öreghö, és szabadon mehetsz vissza. Nem megyek addig, mig aran-patkót, gyámánt szöget nem adsz. Adott neki a zöregaszon. Avva a királfi elment a zöreghö vissza. Pár napig ott vótak. Akkor főkerekettek, a lovat mekpatkóták és mentek. Meglátta a királ üket, messzirül, aszt mondta: nem vót ez oda? Odaértek nagy lakomát tartottak. Elügyütt a szó: Nagy vitéz fijad, de a kutyafejü tatárt még se tunná legyözni. Eszt mekhallotta a királfi, aszt monta, apám engegy el, elmegyek, levágom a kutyafejütatár fejit, Édes fijam, mi már régen vótunk s ketten alig tuttunk elmenekünyi. Te egyedül nem gyözöd le. De ő elmegy, el is ment. Beért a zöd királho. A zöd királ azt monta: szerencsésen járj, hozz vissza lányomat, neked adom fele királságomat, meg lányomat. Ment tovább, oda ért a piros királho. A is aszonta, szerencsévé járj, hozz vissza lányomat, királságomat neked adom, meg a lányomat. Ment tovább. Odajér a tök királho. A jis azt monta, ha szerencsésen jársz, odaadom a királságomat, meg a lányomat. Odajért a Kutyafejütatár országába. A három királkisasszon az ablakon néztek ki. Mit keresöl te fijatal királfi itt, megjön a kutyafejü tatár, nyiszlingre aprit. De én azér gyüttem, hogy végzek vele. Mongyátok meg, hun van annak a zeréje. Ott van a pincébe lo hektó bor, hordós borba. Akkor lement a királfi, a hordóból meritett egy korsóva. Belemártogatta zujját. A többit elrjetette s behintette homokkal. Közbe kimén. Hát a buzogán röpüt a zudvarba. Kapja Mirkó királfi, visszavágta a buzogánt 77 km-re, a 77 mázsás buzogánt. Megbotlott benne a Kutyafejü tatár lova. Ne te, ne! 700 esztendeje emítt, hogy rajtad járok, még nem botlottál meg. De-aszongya- nem is dobta vissza senki a buzogányodat. No mennyek csak haza, azzal a Kecske-békával maj elbánok. Közbe Mirkó királfi elbújt egy kicsit, hogy ne eccere veszekegyenek össze. Kérdi, ki van itt? Megmutatják -monták neki- ha nem kezdő mingyá vele vereködni. Csak gyüj elü! Kesztek innya, enyi. Mikor jó laktak, aszongya, búcsúzz el a szülejittü fijam, mer többet nem látád üket. Én má elbúcsúztam a szülejimtü. No hát akkor, kimentek a kastél udvarba. Lánggá változtak: a kutyafejü piros, Mirkó királfi kék lánggá. Vagdatták egymást. Akkor mentek a varjúk. Kátózott a kutyafejü: kék láng- rá csöppentsetek 3 csöb vizet, akkor három városba mehettek. Kék láng visszakátózott: csöppentsetek a piros lángra, s a zegész világba mehettek.

Akkor ekesztek birokra menni. Hát a kutyafejű tatár térdig vágta bele Mirkót a földbe. Akkor belemártotta Mirkó a zujját a borba. Elkapta a kutyafejűt, nyakig vágta bele. Akkor a kutyafejű kargyáva levágta kutyafejű tatár fejét. Avva főtüzte a kardra és vitte befelé. A lányok megörültek, de a királfi e kezdett szomorkonnyi. MÉR szomorkocc ~~aszongyák~~ nem szerecc magaddal vinnyi bennünket? Nem ~~aszongya~~ ezt a kastélt sajnálom itt hagyni. Azon segíthetünk. Ne itt egy aranvesző. Kericsd meg és egy aranyalmává válik. Mink benn maradunk. A kutyafejű tatár lovát, fejét ott hatták a várba. Ahogy megkerítette, hát egy piros alma lett a várú. Mén hazafelé. Megmonta a királoknak, hogy viszi a lányukat, majd gyűjjenek el értük. Már előre aszonta Mirkónak a zapja: nem vót ez értük od. Eszt meg a Mirkó mekhallotta, egy kicsit elkezdett szomorkonnyi. Arra kiment a rétre. Megkerítette az almát, várt s a három királláné a zablakon kinézett, Mirkó meg vitte a kutyafejűtatár fejét a kardon. Bócsáss meg fijam, hogy megbántottalak. Akkor a legidősebb a tök-királlánt vette jel, a másik a zöld -királlánt, ő meg a piros-királlánt.

4./ Vót a királnak egy Óbestere, s mekhatt. Minden éjje odaállított négy katonát, hogy őrizzék meg, de a zördögök minden éjje oda mentek, mindig evitték. Vót egy öreg katona ~~aszongya~~ neki a királ- má 12 évet szógát ~~te~~ okosabb vagy, mint a többi- őrizd meg jól, megfizettem. Ement a templomba, vett szentűt vizet magához, s ~~kerített~~ az Óbesterneke vele. Most ide bemehettek, az óbestert kivehetitek a bőribű, de nálam nélkül nem mehetek el. Magának is ~~kerített~~ vát, ide meg nem gyűhettek be. Megin ment a hat ördög. No öreg katona, tuttuk, hogy meggyűsz, de visszünk is. Próbájjátok. Hát akarnak mennyi, nem tuttuk kimennyi a szentűt viz körébül. Könyörögtek engeggy el bennünket, engeggy e. No tegyétek az óbestert vissza a bőribe, maj meggondolom. Visszatették, no mehetek. A Plutóhó ementek. Hát most nem hoztatok katonát? Nem, most egy öreg katona van, s azt nem tuttuk ehöznyi. No maj én is emgyek, aszongya maj én ehözom. a Pulutó. A katona mikor haza ment, mekkérdezte az óbester feleségit, szeretné-e a zura bőrit látnyi? Hát ha e tudod hoznyi katona, szeretném megnéznyi a bőrit. Megmentek a zördögök, kirázták. No ~~aszongya~~ a Pulutó ~~evisszünk~~ ám tégedet. E hiszem, ~~eriggyetek~~ *hogy evinnétek* ha az a többi ördög ott nem gyűnne a. Azok mind arra néztek. E meg a karddal a bőrt átrántotta. Ősz-szenéznek a zördögök, hát az még nagyobb ördög, mint mink. Haza viszi a bőrt a katona.

Az Óbester feleséginek megmutatta a zura bőrit. Harmadik este megint megmentek. Oda tette a bőrt - a zördögöknek éfékor bent kő lennyi a pokoba. Éjfél után nem mehetnek. Má majnem 12 óra vót. No teggyétek vissza az Óbestert a bőribe. Visszatették. Elindútak. A Pulutó a sánta lábáva szalatt legelű. Negyedik este is álment, de ők nem mentek meg. Mongya a katona a császárnak, mos má nem gyűnnek meg. Hát mit kívánsz azé a zestéjé? Nem kívánok én semmit. Á az így nem megy. Hát ha ad őfelsége 4 krajcárt! Hát csak ennyi? Van az én kamrámban. Ű többet nem. Kiszámított: egyér ezt vesz, másér eszt vesz, harmadikér eszt vesz, negyedikér eszt vesz. Mégis ár lesz. Amint mén, mendegé, találkozik 2 kódiszal. Kérik tüle a krajcárt. Nekik atta isten nekibe. Hát megmaratt 3 krajcárja. Amint mén tovább mendegélt, megin csak két vándorló mén elejibe. Azok is krajcárt kértek. Nekik atta: No még két krajcárom maratt! Mén megin tovább, megin vándorral találkozik. Kérnek tőle, nekik atta a harmadik krajcárt. Mén tovább mendegél. Megin találkozott. A negyedik krajcárt is nekik adta. Hát amint mendegélt, egyszer gyün két fiatalember szembe vele. Aszongyák, öreg katona mit kívánsz azér a 4 krajcárér, amit nekünk attál? /Péter meg a Jézus vót/ Hát én aszt kódisoknak attam. Nem aszt mind nekünk attad, de most kívánj, amit akarsz, megadja az isten. Hát az isten nekem ojan harmonikát anna, ha én aszt meghúszom minden ingó-bingó táncúna rája. Megatta a zisten. Nekem a zisten anna a másodikra egy oan bukszát, ami soha ki nem ürüne. Azt is megatta a zisten. Harmadik krajcárért nekem oan puskát anna a zisten, amire ráfogom, alleesne. Eszt is megatta. Hát a negyedik? A zisten nekem oan tudálékot anna, hogy minden likkat tunnék beszényi. Azt is megatta. No jó van, éváttak, mennek mendegének. Amint mén, az is megszómjút, oda mén ety forráshoz, hogy iszik, a főd évátt, a katona leesett a zördögök közé. Ni öreg katona meggyütté? Forraljátok a vizet, beledobjuk a forróvizbe. Hát amint főforrt a viz, no katona most kívánj hármát, megadatik, ez törvény. Nem kívánok én csak egyet: ha behúzhatnék a muzsikámba? Múzsikájj. Elkezdett muzsikányi, a zördögök ekeztek táncúnyi. Annyira, annyira, Pulutó leesett a trónrú a másik lábát is kitörte. Isten neki eddig se vótt muzsikus pokóba, mennyen. Én addig nem, mig aszt a báránt oda nem aggyátok. Az lélek vót- mit vót tenni, neki atta a Pulutó- vidd aszt a báránt. Mén mendegél, ballag, beér ety kocsmába. No aszongya mikor evett, ivott, mos má elmegyek haza, megnősülök. Aszongya a kocsmárosné, van nekem három szép lányom. Amellik kő válassza vitéz úr. Semmenyiért se. Leteszek ennyi pénzt.

Ha én bántom a maga lányát *ára a részre*, itt marad a pénz. Hát a katoná nem bántotta. Mikor a lány elalult, oda ütött, mond meg pina, ki toszott meg? Lakatos, vándor, meg molnárinas, kanászbojtár, akinek csak köllött. No nekem nem köllő. Második éjje másik lán, ajis monta: lakatos, vándor stb. No esse kő nekem. A harmadik lány, ajis emonta: lakatos, stbb. Negyedik regge -aszongya- no én elmegyek, lányai nem kellenek. Amint mén egy szegény lány beszélget ott, korsó a kezibe. Édes húgom nem anná egy kis vizet nekem. A vitéz úr, erre sokáig beszélgettem, hozok fris vizet. Hát lakásod mere van? Bemegyünk oda. Bemennek oda, hát a zöreg ül a szék mellett. Ekezenek beszényi, beszélgetnek. Hozatott enyivalót, innyavalót. Gyün a lány, hozta a vizet. Nagyon megteccett a katonának a lány. Apám -aszongya- én a maga lányát feleségül veszem. Ó vitéz úr, szegény lány. Nem baj, de egy éjje vele hálok. Semennyiér se. Apám -aszongya- itt hagyok egy nagy összeg pénzt ha én a maga lányát arra a *részre* bántom. Hát beleegyezett az öreg, holtig úr lesz. Oda ül, mikor a lány elalult. Mond meg pina ki toszott meg? Aszongya senki se. No maj akkor én. Hát mennek a papho, jegyzőhő. A kocsmárosné mekhallotta, hogy a szegén lányt veszi el, nem az ő gazdag lányát. Mekfizetett a jegyzőnek, papnak, hogy ne adja őket össze. Na jó van. Tisztelt bíróság, tisztelendő úr, nem baj, hivassák meg azt a három lányt, meg aszt a szegén lányt. Mekhivatták. No te lik mondd meg úgy, hogy a jegyző úr is hajja, meg a plébános úr is. Ki toszott meg? -Lakatos, vándorlegény, molnárinas, kanászbújtár, akinek csak köllött. Dugd be szénával a pinádat, mer mindent kibeszél, szalatt a lány a kazalho, benyomta. Mondd meg pina ki toszott meg? A pina elkezdett: um-bm, um-bum... Oda ütött a valagáho, mond meg te lik, mi baja annak a másiknak? Be van dugva szénáva. Kirántotta: mingyá megmonta, no tiszteletes atya, moss kérésse a szegén lányt ide. Oda hivták. Mond meg kis pina kitoszott meg? Csenki cse! Csenki cse! Így összeatták a szegén lánnyal. Elvette a katoná.

5./ Gyön-gyön-gyön-gyön-gyömmek száz forint az ára.

Kéret engem egy juhász, hogy mennyek hozzája.

Sej anyám a juhász furkós bottal hadonász.

Azér, azér, azér, azér nem megyek hozzája.

Gyön-gyön-gyön-gyön-gyömmek száz forint az ára.

Kéret engem ety kanász, hogy mennyek hozzája.

Sej anyám a kanász mindig a göbékre mász

Azér, azér, azér, azér nem megyek hozzája.

Gyön-gyön-gyön-gyön-gyömnek száz forint az ára.
Kéret engem egy szabó, hogy mennek hozzája.
Sej anyám a szabó mindig máshun kalancul.

Azér, azér, azér, azér nem megyek hozzája.

Gyön-gyön-gyön-gyön-gyömnek száz forint az ára.
Kéret engem ety kovács, hogy mennek hozzája.
Sej anyám a kovács mindig kalapáccsal vág.
Azér, azér, azér, azér nem megyek hozzája.

6./

No, te cigány meg kell halnod,
Vagy a zanyád meg kell gyalnod.
Igy tedd rá, úgy tedd rá!

En istenem hogy tegyem meg,
Anyám hasát, hogy másszam meg!
Igy tedd rá, úgy tedd rá!

Laput tégy a luk szájára,
Ugy mássz a zanyád hasára.
Igy tedd rá, úgy tedd rá!

De ja lapu széjjel szakatt,
Cigány farka tüjig szalatt.
Igy tedd rá, úgy tedd rá!

Sir a dádé, sir a dádé,
Sir a dádé, sir a dádé.
Igy tedd rá, úgy tedd rá!

Ne sirj dádé, ne sirj dádé,
Jobb a tited, mint apádé.
Igy tedd rá, úgy tedd rá!

Mer apádé, mint a lúdé,
Tited pedig mind a rúdé.
Igy tedd rá, úgy tedd rá!

7./

Röpüj madár, röpüj
Zöld erdőn köröszkül.
Vidd el a levelem,
Add a galambomnak.

Ha kérdi, hol vagyok?
Mond, hogy én rab vagyok.
Ilovai fogházban
Térdig vasban vagyok.

Rab vagy babám, rab vagy.
Én meg beteg vagyok.
Mire megszabadulsz,
Talán meg is halok.

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA_.....A-71.38

1, Budapestre betutott eg. pözbajó,
 középre nemzetiségű lobogó.
 4 paróka fekete fűz van fűz, van fűz.
 István veled Magyarország örökre.

Nincs kezdett a hajó velem nélkül,
 Letérdeltem, mindörökké én vagyok, de ujjam.
 Mentis meg váram azon a nagy utamon.
 Ha meghalok, a ~~szép~~ szépbe dobjátok,
 A hiszomat a nagy halad egyel meg, egyel meg.
 A hullámok a szontomat ringassák.
 Newjorki pórtárlisargon hallja-e?
 A levelem ide adja, adja-e?
 Berme van az édesanyám arklépe, fényképe.
 Ide adja, meg is értem a érte.

2, Vót egy király, annak vót egy fija. Kortye ablaka alatt vót
 egy orvossal. Aranyalunafa. Aranyalunafa éjjel virágozott, éjjel meg is
 érett. Tehát a király kiadott oda posztolat, eg. az a tulla meg-
 őrizni. Királyfi, a kis Argyélus kifelé. Éjjel tájba oda mentél
 a tündérrel. A tündér-királykisargon mindig mellette felelt.
 Martinija zaldorné, hogy megronggatta a királyt, hogy fija
 mellett egy gép aranyos tündér felelt. Min hitte el a király,
 hogy a zaldorné levágott egy fűt haját. Főlebre a király-
 kisargon: Tolvaj van a királyné angolom, nem maradba-
 totl fővel málad. De, ha jól adozt Berem, itt a kormára
 keresztes, ott mértalán. Tel is ment a királyfi zaldorná.
 A Normaroménal vót 3 kényes, azt adozta, hogy a kis Argyélus
 vege a 3 kényes. A Normaromén a zaldorná adott altatóport,
 elaltatta. (A tündér Jóna azt mondta a kis Argyélusnak, a
 királyt rabátol adozd a királyt zégre; mindkét nem fűz
 velem bejéni) Van is, hanem a zaldorná mondta meg, mit
 mongyon a gazdájának, hogy a királyt felelt adozta a
 nagyobb zégre, akkor fűz vele bejéni. Kis Argyélus fűzta
 a királyt a királyt vele a zaldorná. Akkor elindult, ment ment.
 2, végbe hallott egy lármát. Oda ment, lát lármát ördög vitat-

Ugyan az ősz szélén. His Angéluş megrögzte fölt, hogy minden ipé
egy a borsos. Megmentár neki. His Angéluş erre azt mondta neki:
a megpedir hegyre monygetel é, amellil elölt vinyatér, azé long a
borsos. Nire a földögök elyalattak, a pírálfi belelépett a bors-
osba. Hip-hop ott leped, alulcu a karol, a tündér Jóna udva-
rába. Vitte is a borsos, de a földög hamar vinyatért é ledó-
batta vele, éppen a kastár zelau, de a his Angéluş dttépett a kastá-
ron... Ador meent a zelső jobalány, amonta, güm a his Angéluş. A
tündér kisanyon pefon vágta a meledlant. Meent a máni: güm Angéluş.
Art is pefon vágta. A hamaditát megrint pefon vágta... His der ps-
rünyé a karol, háromyos fáta pefon Angéluş. tündér Jónát
kedtörte, mér vágtál háromyos pefon. Te mér vágtál? Nem hay
vágtál volna, hanem pefon vágtaltad a jobalsínjaidat. Ador Angéluş
eg darabig rávalozott, egygye arst monyga, gzeretnel a pitejímle
püenyé. Éméheci, de - a pünyge - éjjet se falis, ottlon. De a-
dól mered eg borat, avvá gorsan járog. It is meent Angéluş. Hát
ott falatit valami leut a püncébe. Hát lenőgett. Erre vette a Sárge
Halálót ott g Angéluş. Szalatt hi; Angéluş meg föl a lovára, hátos lovára
és meendütt. A Sárge Halálót utdérte vóna, de tündér Jóna fahas ék-
lélet müldött eljibe. Ador varekéttel. Ador Angéluş utatnyert. Me-
güm utólérte volna a Sárge Halálót. Megüm verejtéttel. Közbe Angéluş
haza fért.

3. Vót pünyé, eg Nivál. Amant vót 3 fija. A hisálmánl éppünyé
mevett, a máni kist. Kérdentel, eg mástul a hisálmánl, meg Réne
Furuyi apantul, mér nit g pünyé güm, mér mevet a máni? Fél-
meent a lepidőseblig. Az öreg buzogánt dob buzájja. A hisálmánl hi-
zalatt, megijett. Fönt Nerdoppi g öccse, mit mondott apcánl? Meny be
fé is, meg megtudod. Ajis fömeent, ahhol is oda dopta a buzog-
ánt! Ajis lézalatt. Kérggi a legrirelit, mit mondott apcánl?
Meny be fé is, meg megtudod. Fömeent Nivál gis. Kérggi a zappját.
A zappa hoya vákta a buzogánt, de nem faláta el. Nivál hi-
llyta a faló a buzogánt, oda vitte a zappjánal: nem raggel apám
Mitya, hay ny buzogáj, hanem itt vaggel, riss agyon. Nem ütél fipa
agyon. Nerdél megrmondom, mér nit g pünyé güm, mér mevet
a máni. Szalott 700 pünyével vót nellen eg jó barátfom. Most
nem tudtál avvá buzogányi. Máni güm güm, mér 3 fiam van
és esse Nivánal való. Bove a hisálmánl lerméent az udvarra. Gy
öreg anyon megrögzte te file mijs busuly? Hisálmánl, Furuy, hay

ruhát borsóval, hanem pörköz fö, mon meg apádval, adja oda azt
 a csont-úrtöt, a 77. abba lba van, s ami pörköt 700 évre mela vót.
 Odatta neki a ~~szék~~ pörköt. Lement mindó is belefij kedvönzős a
 mintbe. Jöttel a lovak, zeltne zeltel. A riválfí egyjlet se válastotta,
 hanem odajénit egy sánta crívó. Haronzős a Rezire csavartfa a farlat
 is beúste a jüstállóba. Akor melysélealt a ló: tudom mindó
 riválfí mit a lary; apád, baróttjéhoz a lary meuni; el is me-
 gím. Hancur mény apáthó, kérd e azt a kúst ism. Azt a buz-
 gánt meg lözgeronot, Kardot, ami 700 dyaudeje mela vót, azt
 hozd e. Ne lán meg hon egy aró lort, egy Fenyő paraszt, egy merce
 árpát. Azt is megvitte a riválfí. Fölzippantotta a ló. Minentel az
 udovra. Föl a lort úny a riválfí. Bre a ló azt mondta ne új
 fö, még most Doraji --- kérdt méntel, mendéjétel. Néx virya kirkó
 riválfí, mit löfz? Anyongga, még a foryot. Akor még meungim
 forábt. Megim montá. Megim méntel forábt. Még a toron hegit
 létom. Megim forábt. Harmacior: men löta) sémmit. Akor
 a ló megpázúldott, söt lábi orau paripa lét belőle. Dáfiyt
 a nyégre, Kardra, mind arany lét. Akor egy díjt vég, ni a fi-
 lambn, bal fülau ló. Azt nyizsd ni. Abba meg vót egy királi
 arany-suha. Azt fövette. No most kumd be a zemedet. Belunfa
 zémít. Idájig vót az időreltél bátyád a rét-hidnól. Itt ved föl
 egy dolyét. Viryafelé is megod évig mént. A röppró bátyád az
 egyjst hidig vót. Anneg félévig vót ide, félőng virya. Most
 kum be a zemedet, meg fogón meg rajon beunén, luy le
 né en. Megfogott; méntel. Néx virya, mit löfz. Látom-
 anyongga - egy anyon röppivel jün utánun. Kum be a zé-
 medet. Belunfa. Nansolára megint montá, viry nija zemedet.
 Hat létom egy magos úveg-hegget. No - anyongga - most kum
 be a zemedet, mer ére a hegre fö lö mény. Fölmántel
 a hegre, néz le a mánt oldalon. Leméjett, ott van egy Natém rét,
 az kaste' benne. Anyongga - ott van édesapád baróttja. Most Kum be
 a zemedet, mingá ott lézim. Loyáll a lórh, beunén a kas-
 tóba. Kard föccit a zéreg feje fölött. Nem tántott a zéregét.
 Lement ő is, léföött. A kard jatyott az, ő feje fölött is. Akor a zéreg
 fölébredt, löfz, hegy vala ni van a jndvarba. Parauvót a
 kardnal, a kard a hűvejibe mént. Föketette őt, zéreg fiaim. Meg-
 késdaste, Rimel a zija van? Megmonta: fye enlén, izim. Be is
 méntel. Alig étel, ittal, az ördögöl mepléltel a rétet.

Uard hi hiivejku, l'hatra. A, ordogjiret lezagdaltal, ti-
zenletett, azamal is talfor korul rot. Miro utamal ment, s
az ordog-kopana lezagta mind a fizeletett. Arvor ott e orep-
anyony iit. Arvor a kirafi a foreparozat is lezagta s beledepta a fizele.
A fizele ripattant e ginni. Arvor azt mondta a foreparozon, ne lausoa, nem
ijar ratona t'ollet az oreplio, s zabulon melietz ringa. Nem megge
addig, mig aram-patkot, gemant jogot nem adn. Adott neki a foreparozon.
Arva a kirafi elment a foreplio ringa. Par nagy ott wtar. Arvor fo-
keretettel, a korat medpastrotar s menter. Meglotta a kiral iit
merjitel, azt mondta: nem rot e oda? Odaertel meg ladomat tartottal.
Eluggit a zo. Nag vitez a fijad, de a kutjafju tatart meg se funna le-
gzi. Azt medhallotta a kiralfi, azt mondta, gam eugegy elj elue-
gel, levdpon a kutjafju tatart fejit. Edes fijam, mi mar igen wtar,
s ketten alig futtam elmondhigy. Te egodul nem g'ozdol le. De o'elueg
el, i ment. Beert a zed kiralho. A zed kiral azt mondta: g'erecsen
jaj, hoo ringa lozomat, meded adom fele kiraligomat, meg a la-
uzomat. Ment forolt, odaert a pivos kiralho. Azis azanta, g'erecsen
jaj, hoo ringa lozomat, kiraligomat meded adom, meg a lozomat.
Ment forolt. Odaert a tok kiralho. Azis azt mondta, ha g'erecsen
jaj, odadom a kiraligomat, meg a lozomat. Odaert a kutja-
fejutatar ozagaba. A 3. Miro vizonyoz alledon uertel. Mi. Mit + jeresel
te fijatal kiralfi itt; megjon a kutjafju tatar, nyiszlingre ayrit.
De en ojer g'uttan, hoo, reggel vele. Uongit'el meg, hoo van ammal a
zereje. Ott van a princele 10 hekte bor, hordos borba. Arvor lauit
a kiralfi, a hordobol mentett e' h'ova. Belemartogatta g'ujjat.
A fobit eborzette, s belintette komodal. Közbe lincen. Hat a bo-
zogam ropit a judvarba. Kopja Miro kiralfi, ringaragta a bozogant
77 kilométerre a 77 m'p'as bozogant. Megbotlott benne a kutjafju
tatar lora. Ne te, ne! 700 e'f'andje eruitt, hoo rajtud jarol, meg
nem botlottal meg. De - anyogya - nem is dopta ringa r'endi a bozoganyolat.
No miemzel pal lara, annal a kecsobelleral meg e'beus. Közbe
Miro m'offi elijt e' Mint, hoo ne e'ccare vere leggyenel'ore
Kerdi, ki van itt? Megmutat'ul - montar neki - ha nem derdo' m'ingel
vete vere r'endi. Esal kij el'el! Kezter ringa, eugji. Miro jo lartal,
anyogya, lincen e' a g'ilejittu fijam, mer fobit nem lotal iit.
En ma el'bisz'otan, de lincen e' te jis a fijattu. Nu ma 800 e're
el'bisz'otan a r'ilejintu. Nohat arvor lincen e' a kastel.

edvarba. Länggä veltöjät: a Jutjafjeju pirov, Mirö kirjalti keli
länggä, vafatän eymest. Ador mienter a varjür. Kätorott
a Jutjafjeju: a keli länggä eoyppentöseter 3 esöb vizef, adon 3
vörösta miehettel, keli laing vizaakatott: eoyppentöseter a pirov
länggä, a zepöz vilöpta miehettel. Ador ekerter birösta
mieuni. Hat a kutjafjeju fatatä terdig vältä bele Mirö't a
födbe. Ador belomartotta Mirö a pujät a botba. Elöyptä
a kutjafjeju, mydig väntä bele. Adon a kutjafjeju kargäva
levälta kutjafjeju fatatä fejit. Arva fö'tunje a Nardosa f
vite lefele. A länggä mefööritel, de a kirjalti ekerdett
zomov kouyzi. Mör zomovkou - ovyppä - neu zerecc
maqaddal vinyi beuniret. Neu - ovyppä - e't a
kastelt rajinblom itt hagnu. Aron sepithetunil. Ne itt
ep parau-venjö. Kariod mef, ep araujalmaiva' välti.

Mind beun maraduul. A kutjafjeju fatatä lort, fejit
ott hattä a värba. Arey mefkeritette, löst ep vinyelua
lett a värbi. Mön kargäfele. Mepronta a kirjaltömal
vinyi a länggä, mejd pöllönel el örtül. Me elöve ayouta
a kirjaltömal a zappa: neu vöt z örtül oda. E't mef a Mirö-
melhalletta, ep vinit ekerdett zomovkouyzi. Arva pimeüt
a vö're. Meferitetta /az aludt/ a värt, a 3 kirjalläng a zablakon
pimejett; Mirö mef vite a kutjafjeju fatatä fejit a Nardon.

Besän mef fijam, mef meglantottala. Adon a kirjaltömal
a tök-kirallant vö'te jal, a mör a zöld-kirallant, ö mef a
pivov-kirallant.

49 Vöt a kirjaltömal ep öbestre, a melhätt. Minder eje öda
tött 4 ketonot, mef örtül mef, de a pördögög minder eje öda
mienter, mindig evitte'. Vöt ep öre Nardona - ovyppä a mef
a kirjaltömal - vä 12 övet övögät - fe ökerit vax, mint a fölli övög
mef, jal mef pözetem. Arment a faploba, vett zentilt vizef ma
gähög, a keritett az öbestre nel vele. Most ide beurehatter, a öbestert
pivthotiter a kirjaltömal a ulam nel vil neu miehettel el. Moqama is
kerittel ep värt, ide mef neu gylletel be. Meprut miät a ö ördög-
No öre Nardona, fütül, mef meggög, de vinyul is. Pöbajjettel.
Hat alama mef, neu fütül pimeuni a zentilt vizef kirjaltömal. Köp
megegg el beuniret, eusegg e. No, fegeter az öbestert viza a fö-

ribe, maj megmondolom. Virgáttel; no miéltel. A Pulitóló é-
mémentel. Hat most nem hoztát Natónát? Nem most, most egy Öreg
Natóna van, egyt nem tutul éhozugi. No maj én is émiéggel,
azonygya - majk én éhozom. A Pulitóló. A Natóna, miélté háza
mément, melléidőzte g óberter felsőgiti gyretné-e a pura bört
lőstugi? Hat ha é tudid hozgi Natóna, gyretnéin megnégyi
a bört. Mégmémentel a jördögöl, Mirágtal. No - azonygya Pulitóló-
é virgáttal am tegedtet. É kiizen, leg évirgáttal, ha az a föbli
ördög ott nem gyümee a. Azel mind ára meztel. É murep a
Norddal a bört a Tráttotta. Ömpuéguel a jördögöf: hát g
meg meggelt ördög, mint mind. Haza virgi a bört a Natóna.
A óberter felsőgines megmütatta a pura bört. Harmadil
erte megint mégmémentel. É da tette a bört. - A jördögödel
éfélor bent az ténys a poróba - éfélt után nem miéltel. Há
majnem 12 óra vót. No, teggetel virgi g óberter, a börtle. Virgáttel.
É mindátal. A Pulitóló a saíta hábára malatt lépél. Tegedil erte is
élmément, de ók nem méntel még. Mogyja a Natóna a ~~Virgáttal~~
csőzámán, mos má man gyümee még. Hat mit Nivánj gyé
a 4 erteje? Nem Nivánj én pémit. A gy is man megg. Hat ha ad
éfelsége 4 krajcárt! Hat vald emy? Van az én Natónán van 11 többet
nem. Virgáttal: egyet gyt vez, másik gyt vez, harmadil gyt vez, meg-
dilé gyt vez. Mégis vir leg. Amint mén, ballag, mendele, találógit 2
krajcárt. Kérel ártle a krajcárt. Névil atta istenárte. Hat megmarat
3 krajcárja. Amint mén, tovált mendele, ~~találógit~~ megis esel,
2 vendéle mén elejibe. Azel is krajcárt védter. Névil atta. No meg
2 krajcárom maratt! Mén megis tovált, megis vendédel talál-
ógit. Kérel ártle, névil atta a harmadil krajcárt. Mén tovált, mendele
gél. Megis találógit. A megedil krajcárt is névil adta, Hat, amint
mén t mendele, egyet gynt 2 fizatalember gyembe vele. Azonygyi,
Öreg Natóna mit Nivánj gyé a 4 krajcárod, amit névil attal?
- Péter, meg a Jézus vót. / Hat én azt védterem attam. Nem, az a
mind névil attad, de most Nivánj, amit arogy, megadji g isten.
Hat g isten nekem éjan harmonist áma, ha én azt meg házom
minden ingó-bingó fércúna vája. Megatta a zisten. Nekem a zisten
anna mándilra é van bukzát, ami paha hi nem isóine. Ét is
megatta a zisten. Harmadil krajcárt nekem van pusztát anna a
zisten, amire ráfogom, alleeme. Ét is megatta. Hat a megedil? A
zisten nekem van Árdalé hat anna, meg minden lillal fúmed

bejényi. Hát is megpatta. No jó van, évétár. Mennel, mandepénel.
Armit men ez is megpattint; oda men éty forrásba, luff rizit, a föld
évált, a katoná leérett a földözöl köze. Né öreg katoná, meg-
pattint? Fomaljater a vizet, beledoljura jómórtbe. Hát armit fő-
forrt a víz; no katoná most rivány hármát, megadatel; ez
törvény. Nem riványt én csak egyet: ha belehizhatnék a mu-
zsilámba. Muzsikáj. Elkezdet muzsikálni; a földözöl értel
főncinnyi. Amyira, amyira, Pulitó lésett a trónra, a másik lébót
is ritörte. Inten neli, eddig se vót muzsikus paróba, ményen.
En addig nem, míg azt a báránt oda nem appátel. - Az lébél
vát - mit vót társi, neli attá a Pulitó; vidd azt a báránt.
Men, mandepél, ballag, beér éty kórsudba. No a zongor - mi-
no evett, ivett - most má plüéggel hozta, megpattint. Azongya,
a kórsudra, van nelen 3 róp lényem. Amillit is, aztut va-
lamba ritéz is. Séményier se. Letéyer, cugi péngt. Ha pu bántom a
maga lényét ára a régre, itt marad a péng. Hát a katoná nem bán-
totta. Mider a lény elalutt oda ütött, mond meg pina, hi torzatt meg.
Lalator, vándor, meg molnárinas, kanyólytér, arimtoral köllött. No
nelen nem köllött. Miderit éjje miderit lény, azis megpattint: lalator, va-
dost stb. No Amillit nelenim. A 3. lény, azis emontá: lalator stb. A
megpattint reppel azongya - no én plüéggel, lényai nem köllött.
Armit men, ez zongor, lény bejélpet ott; koldó a Rejile. Édes luffon,
men anna ez is vát nelenim. A ritéz is evett nelenim bejélpettem,
hozal fin vát. Hát lalator méré van? Bevez mül oda. Be-
mennem oda, hát a főre is a jél mellett. Elkezdet bejényi,
bejélpetmel. Hozatott muzsikát, muzsikát. Fin a lény luffa
a vizet. Nagyon kőpőccett a katoná a lény. Apain azongya
én a maga lényét feleségne velem. É ritéz is, zongor lényez.
Nem baj, de ez éjje vele köllött. Séményier se. Apain azongya
itt hozal ez meg öreg péngt, ha én a maga lényét ára a régre
bánatom, hát bejélpet az öreg, hát holtig is lény. Oda ül, unim
a lény elalutt. Mond meg pina hi torzatt meg? Azongya - seudi se.
No maj addor pu. Hát mennem a papko, jéppélt. A kórsudra-
né melhallotta, hoz a zongor lényét vejisel, nem é, ó gazdag lényét
mel fizetett a jéppélt, papmál, hoz né adja itet öng. Na jó van.
Tízfelt luffa, fizetkedő is, nem baj, hívassal meg azt a 3
lényt, meg azt a zongor lényét. Melhivattal. No te lél morder

Mi fogott meg? - Lalator, vándorleány, uszárinas, kauszgyártó,
 a kimerő érel Nölliött. Dugd be zénával a pinádat, meg mindent
 Miből, szalatt a lény a Rajalko, benyomta. Mond meg piná, Mi fo-
 gott meg? A piná pörzött: um, bu-bu, um bu-bu. Oda ütött a vala-
 gáho, mond meg Fe lil, mi baja annak a máinduak? Be van
 dugva zénával. Kivántotta; mindig négyonta, no Fjzfeletés a Fyamus
 kéreke a zegen lógt ide. Oda kital. Mond meg Mi piná Mi fogott
 meg? Esőki eső! Esőki eső! Gy szegattár a zegen lóval. El-
 vette a latorna.

5/ Gyön-gyön-gyön-gyön-gyömmel gáz forint gára.

Kéret pengem pö juhok, hegy ményer hortája.

Szajanyam a juhok furdós bottal hadonasz.

Azér, azér, get, azér nem mégyer hortája.

Gyöngyö..... Al.

Kéret pengem ety kaudz, hegy ményer hortája.

Szajanyam a kaudz mindig a göbélkre máz

Azér, azér, get, azér nem mégyer hortája

Gyöngy..... Al.

Kéret pengem pö zabó, hegy ményer hortája.

Szajanyam a zabó mindig máshom kalaucal

Azér..... Al.

Gyöngy..... Al.

Kéret pengem ety kordis, hegy ményer hortája.

Szajanyam a kordis mindig Natapácsal veig.

Azér..... Al.

Gyöngy..... Al.

6/ No, Fe cigány meg kell halnod,
 Vagy a zanyád meg kell gádnod.

Gy tédd rá, ug tédd rá.

Ne isteneu hegy fégyem meg,

Anyám hasát hegy mányam meg!

Gy tédd rá, ug tédd rá.

Laput fégy a lül zájára,
 ug mány a zanyád hasára.

Gy tédd rá, ug tédd rá,

De ja lapu zéjjelzalat,

Cigány farla füzig zalatt

Gy tédd rá, ug tédd rá.

Sív a dádé, nív a dádé,

Sív a dádé, nív a dádé,

Gy tédd rá, ug tédd rá.

Ne nív dádé, ne nív dádé,

Jobb a fized, mind apádé,

Gy tédd rá, ug tédd rá,

Mar apádé, mind a lüde,

Tijed pedig mind a rüde,

Gy tédd rá, ug tédd rá.

7) Röpüj madd, röpüj
 Zöld pászán Körömbül.
 Vidd el a levelau, add a galambommal.
 Add a galambommal.
 Ha nérdi, hol vappal?
 Mond, hogy cu rat vappal.
 Idorai fezhárban
 Térdig vestau vappal.
 Rat vapp babau, rat vapp.
 In meg bítéj vappal.
 Mine megkardadulj
 Talau meg is halat.

